

sent, idet det jo kommer ved tillægsbetænkningen og under en tredje behandling, og det synes jeg er lidt hovsa.

Jeg kan godt forstå, hvis man har behov for at sende nogle politiske signaler, men så kan man sige, at tidspunktet måske ikke er særlig velvalgt. Jeg forstår, at vi skal have hele området op til debat. Den deltager vi også gerne i.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det Radikale Venstre er af den opfattelse, jeg vil faktisk bruge udtrykket, at det nærmest er uetisk på nuværende tidspunkt her fem minutter før lukketid at tage stilling til et så væsentligt spørgsmål, som handler om at ophæve anonymiteten ved donorbehandling.

Der er så mange parter involveret i sådan en sag, at det kræver en ordentlig debat, også selv om vi har haft debatten tidligere: Det erstatter ikke, at vi også får debatten nu, fordi det er etiske spørgsmål. Holdningerne i befolkningen flytter sig hele tiden på det her område, og på sådan nogle områder skal man have befolkningen med, når man træffer en beslutning. Så derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte ændringsforslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter, at adoptivbørn skal have ret til at kende deres biologiske forældre, og det er også den indgang, vi har taget i debatten om det her forslag.

Man kan dog sige, at i modsætning til ved adoption normalt har der her ikke været nogen som helst form for social kontakt mellem barnets forældre, og vi mener derfor, det er en noget anden situation. Og med den tid, der har været til at diskutere det, er vi nået frem til, at en vedtagelse af det vil åbne for så mange andre store problemer, at vi mener, det er uklogt at vedtage Kristeligt Folkepartis ændringsforslag. Vi vil alle sammen i gruppen stemme imod det.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 er fortsat frit stillet i det her spørgsmål. Det er min vurdering, at gruppen samlet vil stemme imod ændringsforslagene fra Kristeligt Folkeparti, men det vil vi jo se, når vi går til afstemning.

Jeg har taget ordet, fordi jeg finder, at det er væsentligt at argumentere imod ændringsforslagene. For det første er det jo sådan, at de, der donerer enten æg eller sæd, jo ikke gør det for

selv at få børn, de gør det for at hjælpe andre til at få børn. De gør det heller ikke for selv at blive forældre, men for at hjælpe andre til at blive forældre. Og det vil sige, at hele formålet med at donere altså ikke er, at de skal genoptage kontakten på et senere tidspunkt i livet. Meningen med det er, at andre får muligheden for at få børn, at andre får muligheden for at blive forældre.

Men ser vi på forslaget som sådan, så er der også et problem efter min opfattelse. Problemet er: Hvad med alle dem, der har doneret indtil dags dato? Det fremgår jo af ændringsforslaget, at et barn født efter en kunstig befrugtning med et doneret æg har ret til at få donors identitet oplyst, når barnet fylder 18 år. Det vil sige, at en lang række af de personer, der allerede i dag har doneret enten æg eller sæd i den overbevisning, at det var anonymt, altså med det her ændringsforslag til sin tid vil komme i den situation, at det ikke længere er anonymt, for det fremgår ikke af forslaget, at der er en undtagelse dér. Tværtimod fremgår det klart og tydeligt, at man fra i dag og 18 år frem i tiden altså vil kunne komme i den situation, at selv om man troede, man var anonym, så er man det ikke alligevel.

Så er der spørgsmålet om mangel på donorer; hvis det her forslag bliver vedtaget. Kristeligt Folkepartis ordfører sagde jo selv, at i Sverige havde man erfaringer med, at der ville være et fald til at begynde med, men så ville det udlignes igen. Det er lidt underligt, at forslagsstillerne bruger det argument; for hvis man kigger i tillægsbetænkningen og ser motivationen for det her ændringsforslag, hvad er det så, forslagsstillerne skriver? De skriver klart og tydeligt, at da det ikke lykkedes at få vedtaget et forslag om afskaffelse af donation af æg og sæd, stiller man nu det her ændringsforslag.

Forslagsstillerne ønsker altså slet ikke, at den mulighed skal være til stede. Da man ikke kunne opnå det, ønskede man at stille det her forslag for så i det mindste at begrænse det mest muligt. Forslagsstillerne har altså den klare overbevisning, at man er imod det, og man ønsker at begrænse det mest muligt, og derfor stiller man ændringsforslaget.

Det er helt givet, at konsekvensen af ændringsforslaget vil blive en stærk begrænsning af antallet af donorer, og det mener vi er forkert. Derfor er vores indstilling, at forslagene bør forkastes.